ÕÒÎÑÜ ÇÀÇ²ÕÀª Í À “ËÐÀÑ²Þ”

Впродовж останніх п’яти років туристичний комплекс у Карпатах активно розвивається. Карпати перетворилися на такий собі “обітований” край для зарубіжних та українських інвесторів, підприємців та просто приватних осіб. За такого ажіотажу неймовірно зросла вартість землі у цьому екологічно чистому краї. Кажуть, що за одну сотку дають від тисячі до вісімнадцяти тисяч доларів, залежно від перспективності району. Такі ціни на землю створюють сприятливий ґрунт для корупційних та злочинних дій.

Ñòð³ëüö³ âîº í³çîâàí î¿ îõîðîíè ö³ëîäîáîâî ÷åðãóþòü íà òåðèòîð³¿ áàçè â³äïî÷èíêó

Не вдалося уникнути посягань і залізничній гірськолижній базі відпочинку “Красія”, що розташована у селі Кострино Закарпатської області. Ще з 2002 року були охочі придбати цю базу, але трудовий колектив Ужгородської дирекції залізничних перевезень не давав згоди на приватизацію.

Та що далі, то цікавіше. Кмітливим комерсантам, мабуть, просто “мозолить” очі цей ще державний клапоть землі, на якому сьогодні можна було б заробляти шалені гроші. Директор гірськолижної бази “Красія” Василь Бельо розповів, що вночі 24 вересня минулого року невідомі особи зрізали опору верхньої станції бугельного підйомника гірськолижної траси, що належить базі відпочинку “Красія”. Гуркіт від зрізаного тросу, що впав на землю, налякав довколишніх мешканців.

Наступного дня Львівська залізниця в особі Ужгородської дирекції залізничних перевезень звернулася із заявою про заподіяння шкоди до Великоберезнянського відділку міліції. Матеріальна шкода була оцінена у 122 860 тисяч гривень. Та у відкритті кримінальної справи було відмовлено через “відсутність складу злочину”.

Ужгородська дирекція залізничних перевезень поскаржилась у прокуратуру Великоберезнянського району і у прокуратуру Закарпатської області. У зверненні до прокурора Закарпатської області зазначено: “На сьогоднішній день невідомими особами продовжується пошкодження та знищення державного майна, однак службові особи Великоберезнянського РВ УМВС України своєю бездіяльністю навмисно створюють перешкоди у розслідуванні злочину (відмова в порушенні кримінальної справи) порушують інтереси держави”.

Попри скарги у всі інстанції підйомник і далі продовжували руйнувати, встановлюючи на його місці залізні конструкції для нового. Нині вже вся траса зруйнована, вириті котловани, де встановлені анкери, третю опору взагалі зрізали. Залізниця ж намагається захистити своє майно законним шляхом, звертаючись до правоохоронних органів.

Нарешті сьомого лютого ц. р. постановою прокуратури Закарпатської області скасовано відмову від порушення кримінальної справи. Водночас порушено кримінальну справу за ознаками злочину, яку направлено прокурору Великоберезнянського району для організації досудового слідства. У зв’язку з цим виникає логічне запитання, наскільки неупереджено та законно провадитиметься слідство органом, що замість дієвої реакції на злочинні дії лише “відписувався” на скарги Ужгородської дирекції залізничних перевезень.

Підприємство, що розпочало спорудження нового підйомника, виставило свою цілодобову охорону. Побачивши кореспондента газети із фотоапаратом та у супроводі директора бази “Красія” й начальника юридичного сектору Ужгородської дирекції залізничних перевезень Анатолія Сковородька, чоловік одразу ж замкнувся у вагончику, котрий охороняв собака. Цей вчинок свідчив про небажання спілкуватися із пресою.

Хлопці із залізничної охорони Юрій Гущак та Сергій Варга запевнили, що їм ніхто не погрожував. “Щоправда, коли тільки виставили охорону, до нас підходили місцеві мешканці, мовляв, стійте – не стійте, а свою справу ми все одно зробимо”, – розповіли охоронці.

Отже, невідомо хто розпочав будівництво власної гірськолижної структури, незаконно посягаючи на землі залізниці. До речі, роботи ведуться без дотримання жодних технологій. Гору буквально розрили і місцеві мешканці побоюються за наслідки, коли активно почне танути сніг та розпочнеться сезон дощів. Вже й зараз гора розмита, у деяких місцях є зсуви, адже знищено всю мікрофлору, що утримувала ґрунт.

Кажуть, будівельні роботи проводить товариство з обмеженою відповідальністю “Вішка”, юридична адреса якого – вулиця Шевченка, 45 селища міського типу Великий Березний, Закарпатської області. Також подейкують, що за цим підприємством стоять доволі маєтні та впливові особи зі столиці України.

Ще 14 жовтня генеральний директор ТзОВ “Вішка” В. Ю. Корнутяк звернувся до тоді ще Генерального директора Укрзалізниці Зенка Афтаназіва з проханням передати гірськолижну базу Львівської залізниці у довгострокову оренду.

Цю ідею підтримав тодішній голова обласної державної адміністрації Віктор Балога, який звернувся з листом до тодішнього Міністра транспорту та зв’язку України Євгена Червоненка щодо надання дозволу на продаж ТзОВ “Вішка” гірськолижного комплексу бази відпочинку “Красія”. Звісно, в разі довгострокової оренди, що зазвичай передбачає і продаж, залізничникам довелося б забути про відпочинок на цьому гірськолижному курорті, а ціни на проживання та катання стали б справді ринковими.

У відповідь на це звернення керівництво Львівської залізниці та дорпрофсожу ухвалило рішення про доцільність збереження бази у власності залізниці. Видається, що охочі до залізничного майна “підприємці” вдалися до іншого способу – не хочете по-доброму, заберемо силою.

Стосовно гірськолижної бази “Красія” триває ще одна судова суперечка. І, як не дивно, саме з приводу земельної ділянки, на якій був встановлений підйомник. Вишівська сільська рада подала судовий позов про визнання нечинним Державного акту на право постійного користування землею 1,35 га під нижню станцію канатно-крісельної дороги та нижню станцію і опори бугельного підйомника. Не будемо вдаватися в юридичні підстави такого прохання. Наразі має значення лише те, що Господарський суд Закарпатської області постановив задовольнити просьбу позивача. Зараз справа перебуває на розгляді в Апеляційному господарському суді Львівської області.

Отож, постанова Господарського суду Закарпатської області мала б набрати чинності з 16 вересня 2006 року. Важко сказати, що вчинила Вишівська сільська рада із землею, котру постановою суду відібрано у залізниці, але, як було зазначено вище, вже 24 вересня невідомі особи зрізали опору верхньої станції бугельного підйомника, що належить гірськолижній базі “Красія”. Мабуть, хтось вирішив, що можна господарювати на цій землі, навіть не чекаючи, поки справу розгляне Апеляційний суд. Виглядає так, що цей “хтось” дуже впевнений у тому, що цю землю таки відберуть від залізниці. Інакше, для чого потрібно руйнувати чуже майно та розпочинати спорудження своїх об’єктів.

Поки тривають всі ці перипетії, гірськолижна база “Красія” живе звичним життям. Щоправда, цієї зими не було багато охочих відпочити, бо не склалося зі снігом. На закінчення сезону сюди приїхали відпочивати металурги з Нікополя. Директор бази Василь Бельо розповів, що найчастіше тут відпочивають гості зі столиці чи зі сходу України.

– На жаль, залізничники тут бувають рідко. Чи то не знають про можливість добре відпочити у “Красії”, чи просто надають перевагу іншим видам розваг. А у нас є справді хороші можливості для активного зимового та літнього відпочинку. Після оглядин бази начальник Львівської залізниці Михайло Мостовий дав вказівку закінчити спорудження мансардних номерів у новому корпусі, який збудували словаки у середині 90-х, – зазначив Василь Бельо.

А ціни на проживання та харчування на базі “Красія” і справді дуже низькі. Проживання для однієї особи в номері з вигодами на поверсі коштує 20 гривень, в номері з усіма вигодами – 50 гривень. Таких цін сьогодні не знайдеш навіть у приватному секторі, не те що на базах чи приватних готелях. От тільки дивує, чому цей “ласий шматок”, який багато хто хотів би проковтнути, перебуває не в найкращому стані. Адже тут можна було б налагодити відпочинок для залізничників на такому ж рівні, як у пансіонаті “Львівський залізничник”, що в Судаку.

І я впевнена, що знайшлося б достатньо охочих відпочити тиждень-два у цьому мальовничому куточку Закарпаття.

Ірина МИКОЛАЄНКО

Прапор переможця – у вагонного депо Здолбунів

У середу, 7-го березня, у вагонному депо Здолбунів відзначали подвійне свято. В актовому залі підприємства відбулись урочисті збори та концерт з нагоди Міжнародного дня жінок та вручення колективу Перехідного прапора Укрзалізниці за перше місце у галузевому змаганні за підсумками роботи у 2006 році. У цей день тут було багато усмішок, квітів та гарної музики. Привітати працівників депо прибули заступник начальника Головного управління вагонного господарства Укрзалізниці Олександр Гаврилюк та начальник служби вагонного господарства Львівської залізниці Петро Калітчук.

Розташування підприємства у Здолбунові – східних «воротах» Львівської залізниці – зумовило специфіку його роботи. Основне завдання колективу депо – не пропустити «хворих» вагонів у всіх напрямках. Починаючи з 1995 року, підприємство постійно було призером галузевих та територіальних змагань. Наприклад, у першому півріччі минулого року колектив посів друге місце в галузевому змаганні.

Зараз вагонне депо Здолбунів визначене базовим з питань ремонту універсальних піввагонів. Минулорічний план ремонту вагонів підприємство перевиконало. До того

ж, план наплавлення гребенів колісних пар виконано на 175,2 процента, проходження вагонів через ПТО – на 104,4, а продуктивність праці, порівняно з аналогічним періодом 2005 року, склала 106,2 відсотка. Добрі у колективу й інші показники.

«На нашому підприємстві впроваджено багато технічних новинок для відновлення і реставрації деталей вагонів, – каже начальник вагонного депо Здолбунів Йосип Гаврищак. – Зокрема, наплавлення гребенів колісних пар, буксових вузлів, похилих площин надресорних балок і боковин. Наші раціоналізатори виготовили засоби малої механізації, економічний ефект від впровадження яких торік склав понад 128 тисяч гривень».

На підприємстві приділяють велику увагу соціальним питанням, наприклад, торік тут збудували 12-квартирний будинок для своїх працівників. Колектив депо молодий, тому тут проводиться активна спортивно-масова робота, є чудовий санітарно-оздоровчий комплекс.

У вітальному слові начальник вагонної служби Петро Калітчук, крім іншого, побажав, щоб Перехідний прапор Укрзалізниці залишався у здолбунівських вагонників якнайдовше.

Ігор ПАРФЕНЮК

На фото: заступник начальника Головного управління вагонного господарства Укрзалізниці Олександр Гаврилюк (праворуч) **вручає Перехідний прапор начальнику вагонного депо Здолбунів Йосипу Гаврищаку**

Фото автора

Спецодяг: замовляємо краще, отримуємо – гірше

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Михайло Ілліч показує нам кирзові чоботи. Їхня вартість всього лише 48 гривень. Приблизно така ж ціна усього іншого спецодягу і спецвзуття... Яка за таку ціну може бути якість? – лунає риторичне запитання. Зараз уживані речі коштують дорожче. Та, незважаючи на такі низькі ціни, залізниця має перед виробниками величезний борг, який обчислюється мільйонами гривень. Через це при висловленні претензій виробнику-бракоробу ми не можемо бути категоричними, оскільки він “аргументує” можливими штрафними санкціями за порушені угоди. Слід якнайшвидше розрахуватися з усіма боргами і знайти баланс у виборі ціни спецодягу і спецвзуття та його якості.

Члени комісії висловили критичні думки з приводу того, що віднедавна весь спецодяг і спецвзуття надходить централізовано. Відтак суб’єкт господарської діяльності, яким є магістраль, позбавлений можливості закупляти його, хоча, як і раніше, відповідає за його якість. За таких обставин висловлювати якісь претензії – собі ж і шкодити. Приміром, минулого року з Києва надійшло 8,5 тисячі комплектів спецодягу. Під час перевірки було виявлено брак. Через це уся партія була повернута назад. Але взамін на залізницю нічого не надійшло. Таким чином, залізничники недоотримали потрібного їм робочого одягу і взуття.

Напевно, ми нікого не здивуємо твердженням, що при наступній перевірці будуть виявлені аналогічні недоліки. Та все ж не будемо песимістами, а сподіваймося на совість і порядність виробника.

Мирослав БУРКОВИЧ